

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

navrhovatele: **M. F.**

zastoupen zmocněncem M. F.

proti
odpůrci:

město Slavičín

sídlem Osvobození 25, 763 21 Slavičín

zastoupený advokátem Mgr. Miroslavem Remešem

sídlem Masarykovo náměstí 177, 766 01 Valašské Klobouky

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 2/2021 – změny č. 1B Územního plánu Slavičín schválené usnesením Zastupitelstva města Slavičín č. XXIII/8/2021 dne 15. 12. 2021, ve znění účinném od 1. 9. 2022 po rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 17. 8. 2022, č. j. KUZL 53322/2022, vydaného v přezkumném řízení,

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení částku 19 919 Kč k rukám jeho advokáta Mgr. Miroslava Remeše, sídlem Masarykovo náměstí 177, 766 01 Valašské Klobouky, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Návrh

1. Navrhovatel se domáhá zrušení části změny č. 1B Územního plánu Slavičín týkající se regulace ploch BI 1008, TV 56. Dále brojí proti způsobu vymezení zastavěného území. Úvodem poznamenal, že část regulace týkající se jeho pozemků parc. č. XA, XB a XC, v k. ú. X, zrušil v přezkumném řízení Krajský úřad Zlínského kraje s tím, že podle § 55 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), se na dané pozemky pohlíží jako na území s předchozím funkčním využitím. Lokalita L18 se tak v důsledku přezkumného řízení vrátila k původnímu způsobu využití, tj. na lokalitu DS 210.
2. Ke své aktivní legitimaci uvedl, že je vlastníkem pozemků zapsaných na listu vlastnictví č. X v k. ú. X, konkrétně pozemků p. č. XD, XA, XE, XF, XG, XB, XC, XH, XI, XJ. Tyto pozemky se nacházejí v regulovaném území v plochách BI 1008, TV 56 a DS 210 (před výsledkem přezkumného řízení plocha L18).
3. V procesu pořizování změny územního plánu č. 1B podával navrhovatel námitky a po vydání změny územního plánu podal návrh k přezkumu. Souběžně s pořizováním změny č. 1B byla na základě žádosti INSTOP DEVELOPER s. r. o. prováděna změna č. 1A, která byla schválena zastupitelstvem 27. 6. 2019. Navrhovatel brojí i proti této změně u soudu, nicméně rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2022, č. j. 64 A 3/2022-76, byl jeho návrh zamítnut.
4. Důvodem zrušení napadené části změny č. 1B je podle navrhovatele nedostatek odůvodnění zahrnutí plochy BI 1008 mezi návrhové plochy individuálního bydlení a nedořešení její dopravní dostupnosti. Po provedení přezkumného řízení zůstala daná plocha bez možného přístupu a bez napojení na infrastrukturu. Na pozemcích navrhovatele p. č. XA, XB a XC nikdy neexistovala komunikační potřeba, pozemek byl užíván jako trvalý travní porost a byl ohrazen; to ostatně plyne rovněž z vydaného společného povolení č. 32/2020. Ze změny územního plánu nevyplývá způsob možného přístupu k dané ploše. Není rovněž vysvětleno, jaký maximální počet a jaký druh domů lze v dané lokalitě vybudovat, což jsou údaje nezbytné pro vypracování územní studie pro danou plochu. Nedostatečně odůvodněno je rovněž umístění veřejně prospěšné stavby TV 56 na navrhovatelově pozemku p. č. XF. Navrhovatel v procesu pořizování územního plánu upozorňoval na nemožnost zápisu veřejného prostranství a zastavěného území na pozemcích parc. č. XA, XB a XC, nicméně odpůrce jeho argumenty nevyslyšel.
5. Při budování plochy BI 1008 by došlo ke zvýšení prašnosti, hluku, vibrací a průjezdu vozidel. Těmto jevům se vlastníci okolních domů snažili od počátku bránit vybudováním lokality se slepou ulicí. Vzhledem k tomu, že odpůrce se na vybudování sítí nijak nepodílel, došlo by rozšířením lokality o plochu BI 1008 k nepřiměřenému zásahu do navrhovatelových vlastnických práv i do vlastnických práv ostatních vlastníků v lokalitě. Po zrušení části opatření obecné povahy v přezkumném řízení se stal územní plán v ploše BI 1008 nefunkční. V přezkumném řízení měly být zrušeny i plochy TV 56 a BI 1008. Odůvodnění územního plánu, že rozvojové plochy jsou vymezeny v souladu s koncepčními zásadami v návaznosti na plochy se stejným využitím v území s dostupnou veřejnou infrastrukturou, není pravdivé. V případě zrušení plochy BI 1008 neobstojí ani plocha TV 56, která na ni navazuje a slouží k odvedení dešťové vody z oblasti vodním

příkopem. Rovněž plocha TV 56 měla být navázána na plochu BI 1008 a podmíněna územní studií. Zábor navrhovatelova pozemku p. č. XF je v dané chvíli neoprávněný a vede ke znehodnocení pozemku.

6. K ploše DS 210, jejíž regulace vychází z územního plánu, uvedl, že se pozemky p. č. XA, XB a XC nenacházely v zastavěném území a ani v současnosti nenaplnují předpoklady pro zapsání mezi zastavěné území dle § 58 stavebního zákona. Na daných pozemcích se totiž nenachází žádné sjezdy na nově vzniklé zastavěné stavební pozemky. Pozemky jsou ohrazeny jako soukromé parcely a užívány jako travní porost; nejsou obklopeny zastavěným územím. Zastavěné území bylo navíc změnou č. 1B aktualizováno k 1. 2. 2020, proto v této době nemohlo být zohledněno společné povolení. To nabylo právní moci až 15. 12. 2020. Na daných pozemcích neexistuje komunikační potřeba. Pozemky nebyly zasaženy žádnou stavbou, vyjma plotu žalobce a jeho souseda; ty nepodléhaly územnímu souhlasu ani stavebnímu povolení. Předmětná úprava nemohla respektovat ani územní rozhodnutí k umístění inženýrských sítí, jelikož předmětné pozemky do daného rozhodnutí nebyly vůbec zahrnuty. Neobstojí tak argumentace odpůrce, že se jedná o pozemky obklopené pozemky zastavěného území dle § 58 odst. 2 písm. c) stavebního zákona.
7. K absenci dopravního napojení plochy BI 1008 doplnil, že v roce 2013 bylo od rozvoje v téže lokalitě související mj. s pozemkem p. č. XK v územním plánu upuštěno z důvodu, že lokalita není dopravně napojena. To platí i v současnosti. V odůvodnění změny č. 1B navíc nebylo nijak vysvětleno, proč odpůrce při projednání změny nepostupoval dle Zprávy o uplatňování Územního plánu Slavičín za období 2013–2019 („Zpráva“); v ní byla schválena změna způsobu využití na navrhovatelových pozemcích p. č. XI, XD a XL dle řádně podané žádosti o změnu územního plánu schválené usnesením zastupitelstva č. II/20/2018. Z odůvodnění změny územního plánu pouze vyplynulo, že žádosti navrhovatele nově nebylo vyhověno, jelikož se jedná o zástavbu směřující do volné krajiny bez vazeb na veřejnou infrastrukturu a koncepci územního plánu. Vzhledem k tomu, že ze změny územního plánu není zřejmé, kdy a kým bylo rozhodnuto o nevyhovění požadavku navrhovatele, je odůvodnění změny v dané části nepřezkoumatelné.
8. Na obecním pozemku p. č. XM byla stavebníky zpevněna komunikace na části plochy určené územním souhlasem. Po smluvním ujednání je komunikace užívána vlastníky přilehlých domů, ovšem nebyl udělen souhlas se zřízením veřejně přístupné komunikace. Byla tak zřízena pouze provizorní neveřejná zpevněná cesta sloužící k přístupu domů ve slepé ulici. Navezený materiál je ve vlastnictví stavebníků a nedošlo k další dohodě o využití předmětné cesty. I tato skutečnost má vliv na možnou dopravní dostupnost lokality BI 1008. Výše zmíněné nedostatky odůvodnění způsobují podle navrhovatele nepřezkoumatelnost změny č. 1B ohledně regulace ploch BI 1008 a TV 56.
9. Pokud by soud neshledal nepřezkoumatelnost změny č. 1B, namítá navrhovatel rozpor s limity využití území podle § 26 stavebního zákona. V územním plánu z roku 2013 byla zřetelně oddělena hranice mezi plochami DS 210 a TV 56, kterou tvořila vlastnická hranice mezi pozemky p. č. XK a p. č. XA (po rozdělení pozemkem p. č. XC). Dne 14. 9. 2020 vystavěl vlastník na této hranici vedle starého drátěného oplocení u pozemku p. č. XK betonové oplocení do výšky 2 metry (na pozemcích p. č. XC a XG). Existence této přirozené hranice měla být zaznamenána v územně analytických podkladech pro dané území. O existenci drátěného oplocení svědčí např. koordinační situace projektu a souhlas

s připojením Novostavby rodinného domu Slavičín, exekutorský zápis Mgr. P. H. porýžený 20. 8. 2021, přiložené fotografie nebo vydané společné povolení, které v části SO 03 zahrnuje rovněž zbudované betonové oplocení na pozemcích p. č. XE a XG a v části SO 02 zpevněnou plochu pro pojezd osobními automobily. Kromě existujících plotů mělo být vzato v úvahu rovněž společné povolení, které již bylo pravomocné ke dni vydání změny č. 1B. Z něj mj. vyplývá, že mezi zpevněnou plochou v části SO 02 zbývá plocha o šíři pouze 6,36 metru, což znemožňuje vybudování dopravního napojení plochy BI 1008. Těmto skutečnostem se odpůrce v odůvodnění změny č. 1B vůbec nevěnoval a rezignoval na povinnost respektovat dosavadní limity využití území.

10. Změnou č. 1B došlo ke změně trasy protierozního příkopu TV 56 tak, že zasahuje do pozemku navrhovatele p. č. XF. Umístění příkopu v této trase by zapříčinilo kolizi s vybudovaným betonovým oplocením na hranici pozemků p. č. XE a XG. Jediným řešením by bylo přepracování výkresové části a odstranění plochy TV 56 z daných pozemků. Krajský úřad Zlínského kraje v přezkumném řízení uvedl, že plocha TV 56 nijak nezasahuje do zmíněných pozemků. Toto tvrzení je však nepravdivé, jak vyplývá ze systému JUAP. Ze změny č. 1B vycházejí další změny územního plánu, konkrétně změna č. 2 a 3, v nichž dochází k aktualizaci zastavěného území na pozemcích navrhovatele p. č. XA, XB a XC.
11. Navrhovatel dále namítá, že úřednice Ing. I. V., která prováděla přezkumné řízení, mohla být ve střetu zájmů, neboť nejprve obhajovala tvrzení pořizovatele o veřejném prostranství a zajištěném přístupu k lokalitě BI 1008 (v rámci čehož rovněž vyznačila plochu veřejného prostranství na výkres ke společnému povolení) a následně v přezkumném řízení zrušila plochy veřejných prostranství na třech pozemcích navrhovatele, aniž by současně zrušila rovněž plochy BI 1008 a TV 56. Rozhodnutí vydané v přezkumném řízení tak nelze pokládat za objektivní ani věcně správné.
12. Námitky navrhovatele byly vyhodnoceny jako opožděné, nicméně byly vadně odůvodněny. Neobstojí totiž tvrzení o přístupu k ploše BI 1008 přes pozemky navrhovatele, neboť ty nejsou veřejným prostranstvím. Navíc je na jejich hranici zbudován výše zmíněný plot.
13. Změna č. 1B vyvolala komplikace při stavbě rodinného domu podle společného povolení. Zapsáním zastavěného území i na pozemcích navrhovatele p. č. XA, XB a XC došlo ke kolizi zpevněných ploch s vjezdem povoleným společným povolením a smyšlené zastavěné cesty jako existující ulice. To má za následek, že věřitel nepřijme z důvodu nedorozumění stavu na zpevněných plochách jako zástavní právo předmětnou nemovitost. Komplikace vznikají rovněž při řešení následného souhlasu s užíváním stavby po jejím dokončení. I po rozhodnutí vydaném v přezkumném řízení jsou pozemky navrhovatele označeny jako zastavěné území a veřejná prostranství a kolidují s vydaným společným povolením. Navrhovatel se proto domáhá zrušení části opatření obecné povahy v ploše L18 na výše uvedených pozemcích a zápisu zastavěného území na nich, zrušení plochy TV 56 a plochy BI 1008 z důvodu nerespektování limitů v území a z důvodu nepřiměřeného zásahu do jeho práv. Domnívá se rovněž, že mohlo dojít k procesním chybám při schvalování změny č. 1B; jejich přezkum však ponechává na zvážení soudu.

II. Vyjádření odpůrce

14. Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že změna č. 1B územního plánu nabyla účinnosti 12. 1. 2022. Následně však byla v přezkumném řízení zrušena regulace upravující funkční využití pozemků parc. č. XM, XA, XB a XC v k. ú. X jako plochy veřejných prostranství s převahou zpevněných ploch z důvodu nedostatečného odůvodnění této změny. Domáhá-li se navrhovatel zrušení změny č. 1B v části týkající se regulace výše citovaných pozemků, je jeho návrh zjevně nedůvodný. Regulace ploch BI 1008 a TV 56 zahrnuje jen nepatrnou část pozemku navrhovatele č. XF; jinak se daná regulace jeho pozemků nedotýká.
15. Není pravdou, že by po provedení přezkumného řízení bylo zařazení plochy BI 1008 do ploch individuálního bydlení nefunkční. Na základě rozhodnutí krajského úřadu ze 17. 8. 2022 došlo k obnově předchozího způsobu využití těchto pozemků, které byly podle původního Územního plánu Slavičín zařazeny jako návrhová plocha DS 210, tj. plocha dopravní infrastruktury – silniční doprava. Předmětnou plochu tak je možno využít ke stavbě dopravní a technické infrastruktury, která by sloužila k dopravnímu napojení plochy BI 1008.
16. K námitce rozporu způsobu využití pozemků p. č. XA, XB a XC s limity využití území, zejm. s rozhodnutím Městského úřadu S. z 12. 11. 2020, č. 32/2020, uvádí následující. Daným rozhodnutím byla povolena stavba oplocení mezi pozemky p. č. XE a XG a sousedními pozemky p. č. XN, XI, XO a XP. Oplocení pozemků p. č. XB a XC na hranici s pozemky p. č. XK a XQ povoleno nebylo. Na pozemku p. č. XA je v souladu se společným povolením č. 32/2020 povolena stavba zpevněné příjezdové plochy. Stávající způsob využití plochy DS 210 tak umožňuje jak realizaci zpevněné příjezdové plochy, tak výstavbu dopravní infrastruktury pro dopravní napojení plochy BI 1008. Nelegálně postavené oplocení pozemků p. č. XB a XC nemůže představovat limit využití území a nemůže být na překážku navržené dopravní infrastruktury.
17. Ohledně námítky umístění záchytného příkopu na pozemku p. č. XP, odpůrce uvádí, že již podle Územního plánu S. byl tento pozemek předmětnou veřejně prospěšnou stavbou dotčen, navíc ještě ve větším rozsahu. Je proto vyloučeno, aby regulace plochy TV 56 představovala nepřiměřený zásah do práv navrhovatele. Proti této skutečnosti navíc navrhovatel ani nepodal námitku, proto k jeho argumentaci nelze přihlížet. Zařazení předmětné plochy do územního plánu je ve veřejném zájmu. Je totiž nutné zajistit protierozní opatření a odvést přívalovou dešťovou vodu ze zastavěného území. Plocha TV 56 nijak nezasahuje do pozemků navrhovatele p. č. XE a XG. Z textové části jednoznačně vyplývá, že je vedena při hranici zastavěného a zastavitelného území. Pozemky navrhovatele ani stavby na nich umístěné tak nejsou regulací nijak dotčeny. Plocha TV 56 nemohla být zařazena do plochy BI 1008, neboť jde o plochy s rozdílným způsobem využití ve smyslu § 3 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb. Ty musí být vymezeny tak, aby byly omezeny střety vzájemně neslučitelných činností.
18. Změna č. 1B obsahuje podmínky pro pořízení studie v ploše BI 1008 s předpokladem oboustranné uliční zástavy volnějšího městského charakteru se spíše menšími stavebními pozemky a pravidelnou parcelací. Původní územní plán v navrhovateli nemohl vzbudit očekávání, že plocha DS 210 bude využita pouze ke stavbě slepé ulice. Její tvar a umístění i na pozemky navrhovatele p. č. XA, XB a XC svědčí pro závěr, že bylo možné očekávat budoucí výstavbu dopravní infrastruktury v navazující lokalitě. Existence bytové zástavby

v dané ploše s sebou neponese žádné negativní jevy, které by se významně projevíly na pozemcích navrhovatele. Dojde sice k nárůstu individuální dopravy v ulici K Loukám, nicméně tento vliv nebude významný a neovlivní cenu navrhovatelových pozemků.

19. Pokud navrhovatel zpochybňuje nesprávnost vymezení zastavěného území na jeho pozemcích p. č. XA, XB a XC, přehlíží, že tyto pozemky byly spolu se sousedním pozemkem p. č. XM zařazeny v původním územním plánu jako zastavitelná plocha DS 210 (plocha pro silniční dopravu). Pozemní komunikace v této ploše byla realizována a slouží k napojení vjezdů na okolní zastavěné pozemky. Nenachází se sice na citovaných pozemcích navrhovatele, nicméně nelze přehlédnout, že výměra navrhovatelových pozemků činí v součtu pouze 139 m². Plochy se přitom v územním plánu podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. vymezují o ploše větší než 2000 m². Navíc plochy s rozdílným způsobem využití se podle přílohy č. 7 bodu I odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 500/2006 Sb. stanoví s ohledem na převažující účel využití. Zároveň se podle § 58 odst. 2 písm. c) stavebního zákona do zastavěného území zařazují pozemní komunikace nebo jejich části, ze kterých jsou vjezdy na ostatní pozemky zastavěného území. Převažující způsob využití plochy spočívá v umístění existující veřejné dopravní a technické infrastruktury, proto byla celá plocha správně zařazena do zastavěného území.
20. Navrhl proto, aby soud návrh zamítl a přiznal odpůrci náhradu nákladů řízení.

III. Další vyjádření účastníků řízení

21. V replice ze dne 10. 11. 2022 navrhovatel nesouhlasil s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání a setrval na argumentaci uplatněné v návrhu. Upřesnil, že kromě zrušení změny č. 1B v části plochy L18 (plochy veřejných prostranství) se domáhá zrušení aktualizace zastavěného území s vymezením k datu 1. 2. 2020 a rovněž zrušení zastavitelné plochy DS 210 na pozemcích p. č. XA, XB a XC. Zápis zastavěného území jej poškozuje na vlastnických právech, neboť v jeho důsledku se odpůrce snaží odůvodnit přístup k ploše BI 1008 přes jeho pozemek. Nesouhlasí rovněž s tím, že by plocha TV 56 zasahovala do jeho práv pouze minimálně. Zábor činí cca 200 m². Již územní plán počítal s vybudováním protierozního příkopu, ale stavba dosud vybudována nebyla. V té době měl navíc přístup k pozemku zajištěn z pozemku p. č. XG. Navrhl, aby kromě listinných důkazů připojených k replice soud provedl i výslech úřednice Ing. K. J., která odsouhlasila oplocení mezi pozemky p. č. XC a XK.
22. Přípisem ze dne 15. 12. 2022 navrhovatel požádal, aby soud nařídil předběžné opatření, jímž by odpůrci uložil, aby se zdržel úkonů spojených s vydáním změny č. 2 Územního plánu S. navazující na změnu č. 1B.
23. Odpůrce ve vyjádření ze dne 22. 12. 2022 měl za to, že soud není oprávněn přezkoumávat změnu č. 2 územního plánu, ani zakazovat odpůrci, aby ji vydal. Podotkl však, že tato změna byla schválena usnesením zastupitelstva ze dne 21. 12. 2022, č. III/3/2022, z čehož plyne, že nabude účinnosti až po jednání soudu.

IV. K podmínkám řízení před soudem

24. Před tím, než soud přistoupil k meritornímu posouzení návrhu, zabýval se naplněním podmínek řízení. Těmi jsou v řízení vedeném podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého soudního řádu správního existence předmětu řízení (tj. opatření obecné povahy), aktivní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného návrhu, to vše v souladu s podmínkami

vyplývajícími z ustanovení § 101a a § 101b zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“).

25. Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy či jeho části je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Aktivní procesní legitimace navrhovatele se zakládá pouhým tvrzením dotčení na jeho právech (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS, *obec Vysoká nad Labem*, body 31, 34 a 37).
26. Navrhovatel svoji aktivní legitimaci k podání návrhu odvozuje z vlastnictví pozemků zapsaných na listu vlastnictví č. X v k. ú. X. Tato skutečnost nebyla mezi účastníky sporná. Soud tedy vycházel z toho, že navrhovatel prokázal vlastnictví řady nemovitostí v katastrálním území odpůrce a že věrohodně poukazoval na zkrácení svých subjektivních práv, konkrétně práva vlastnického (čl. 11 Listiny). Navrhovatel byl tedy k podání návrhu aktivně legitimován. Ostatně odpůrce v tomto ohledu ani ničeho nenamítal.
27. Ve věci nebyla spornou ani pasivní legitimace odpůrce, který napadenou změnu územního plánu vydal, jakož ani skutečnost, že změna č. 1B představuje opatření obecné povahy (§ 43 odst. 4 ve spojení s § 55 odst. 2 stavebního zákona).
28. Splněna je též podmínka formulace závěrečného návrhu (petitu), neboť navrhovatel ve svém návrhu jednoznačně uvedl, že se domáhá zrušení části územního plánu. Návrh kromě petitu obsahuje i další náležitosti požadované § 101b odst. 2 s. ř. s. (především návrhové body) a je včasný (byl podán ve lhůtě podle § 101b odst. 1 s. ř. s.).
29. Podle § 101b odst. 3 s. ř. s. *soud při přezkoumání opatření obecné povahy vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy*. Současně je však soud povinen zohledňovat i existenci napadeného opatření obecné povahy v době rozhodování, neboť jde o jednu z podmínek řízení (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, čj. 8 Ao 8/2011-129). V nynějším případě byla rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 17. 8. 2022, č. j. KUZL 53322/2022, vydaným v přezkumném řízení zrušena část změny č. 1B územního plánu týkající se funkčního využití pozemků p. č. XM, XA, XB a XC, vše v k. ú. X, jako plochy veřejných prostranství s převahou zpevněných ploch PV. Na těchto pozemcích se tak právní moci rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení obnovila dosavadní regulace dané plochy DS 210 – plocha dopravní infrastruktury. Dojde-li v přezkumném řízení ke zrušení části napadeného opatření obecné povahy, je soud povinen tuto skutečnost v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. zohlednit při zkoumání podmínek řízení. Tím dochází k průlomu do principu vázanosti soudu opatřením obecné povahy v době jeho vydání plynoucího z § 101b odst. 3 s. ř. s. a soud je povinen vycházet ze znění opatření obecné povahy účinného v době jeho rozhodování. O tomto náhledu soudu byly účastníci při ústním jednání dne 3. 1. 2023 informováni.
30. Podmínky řízení byly v dané věci naplněny, proto soud přistoupil k věcnému přezkumu napadené změny územního plánu v intencích podaného návrhu.

V. Ústní jednání

31. Při ústním jednání dne 3. 1. 2023 zástupce navrhovatele odkázal na návrh a podanou repliku. Zdůraznil, že je nutné zohlednit vydané společné povolení na rodinný dům, k němuž je již vybudován vjezd na pozemku p. č. XA. Nebyly respektovány limity území

a nikdy nedošlo k zastavění navrhovatelových pozemků p. č. XA, XB a XC. Plocha TV 56 je nefunkční, neboť zasahuje do stávajícího oplocení a rozděluje navrhovatelův pozemek p. č. XP na dvě části, čímž ztěžuje přístup k pozemku. Zdůraznil, že ulice K L. končí před hranicí navrhovatelova pozemku. Přestože se na pozemky navrhovatele v důsledku přezkumného řízení vrátila původní regulace DS 210, zůstalo na nich vymezeno zastavěné území, s čímž nesouhlasí.

32. Zástupce odpůrce odkázal na písemná podání učiněná ve věci. K námitce nepřiměřenosti akcentoval, že nebyly včas podány námitky. Vzhledem k tomu, že veřejné prostranství bylo zrušeno v přezkumu, je nutno vycházet z aktuálního stavu. Je přesvědčen, že až v replice navrhovatel doplnil svůj návrh o požadavek na zrušení zastavěného území na pozemcích p. č. XA, XB a XC.
33. Soud při jednání konstatoval obsah soudního a správního spisu. Odpůrce na výzvu soudu doplnil správní spis o dokumentaci týkající se změny č. 2 územního plánu, která byla schválena usnesením zastupitelstva ze dne 21. 12. 2022, a provedl dokazování smlouvou o užívání pozemků ze dne 25. 7. 2016, vč. přílohy (č.l. 71-72), rozhodnutím Městského úřadu Slavičín, stavebního úřadu, č. 32/2020, ze dne 12. 11. 2020, č. j. SÚ 2963/2020-Ja-83, jímž bylo rozhodnuto o vydání společného povolení pro novostavbu rodinného domu na pozemcích p. č. XR, XA, XE, XG a XH, v k. ú. S. (č.l. 124-131) a koordinační situaci z projektu Novostavba rodinného domu S. (č.l. 137). Dále soud provedl dokazování nákresem dotčených pozemků navrhovatele a jejich ortofotomapou pořízenými z katastru nemovitostí (č.l.257-258) a leteckým snímkem lokality dostupným na mapy.cz (č.l. 259). Všechny ostatní důkazní návrhy navrhovatele navržené v žalobě a v replice, které nebyly součástí správního spisu, soud zamítl jako nadbytečné. Je přesvědčen, že k posouzení důvodnosti návrhových bodů postačuje spisový materiál předložený odpůrcem ve spojení s listinnými důkazy, kterými byl proveden důkaz při jednání soudu. Nadbytečnými pro posouzení podaného návrhu shledal soud i důkazy, jejichž provedení navrhovatel navrhl až při jednání (vyjma leteckého snímku z mapy.cz), konkrétně výkresem ze systému JUAP (č.l. 231), emailem od souseda L. P. s návrhem odkupu pozemků z 12. 7. 2018, územním souhlasem Městského úřadu S., stavebního úřadu, č. 14/2018, z 20. 7. 2018, č. j. SÚ 2588/2018-Ba, vztahujícího se k pozemkům K., stanoviskem odpůrce k umístění technické infrastruktury z 30. 7. 2012, č. j. ŽPSM-2531/2012/MSI, a fotografiemi z roku 2013.

VI. Posouzení věci soudem

34. Vzhledem k tomu, že soud rozhodl o návrhu před nabytím účinnosti změny č. 2 územního plánu, nerozhodoval vydání o předběžného opatření, jímž se navrhovatel domáhal odložení účinnosti této změny. Rozhodnutí o tomto návrhu se v důsledku vydání rozhodnutí ve věci samé stalo bezpředmětné.
35. Návrh **není** důvodný.
36. Námitku nepřezkoumatelnosti soud neshledal důvodnou. Navrhovatel nepřezkoumatelnost odůvodnění napadené změny územního plánu spatřuje ve třech okruzích: v nedostatečném odůvodnění vymezení plochy BI 1008, plochy VP 56 a v absenci vysvětlení, proč nebylo zastupitelstvem respektováno dříve plánované rozšíření zastavitelného území na pozemky navrhovatele p. č. XL, XD a XI. Soud nedostatky odůvodnění v tomto ohledu neshledal. Co se týče ploch BI 1008 a TV 56, potřebnost jejich regulace byla podle soudu v odůvodnění změny územního plánu řádně vysvětlena.

Vymezení nových zastavitelných ploch je obsaženo na str. 44 a násl. odůvodnění (zejm. s. 47 ohledně plochy BI 1008), vysvětlení trasy protierozního příkopu na str. 7, 13 a 34 odůvodnění a pro potřeby změny územního plánu je takové odůvodnění dostatečné. Nedostatek odůvodnění nezpůsobuje ani nekonkrétnost vymezení druhu a maximálního počtu domů v lokalitě BI 1008, neboť tyto otázky budou předmětem územní studie.

37. Nepřezkoumatelnost nelze spatřovat ani v nevysvětlení, proč určité navrhovatelovy pozemky nebyly zahrnuty do zastavitelného území, přestože s tím bylo počítáno ve zprávě o uplatňování Územního plánu Slavičín za období 2013 až 2019. Z judikatury Nejvyššího správního soudu totiž vyplývá, že subjektivní práva vlastníka pozemku nemohou být dotčena, jestliže navrhuje zrušit změnu platného územního plánu ve formě opatření obecné povahy v situaci, kdy odpůrce napadenou regulaci přebíral z původního územního plánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2020, č. j. 6 As 141/2019-64, *město Roztoky*). Odpůrce tak nebyl povinen v odůvodnění změny vysvětlovat, proč určité pozemky navrhovatele nezahrnul do zastavitelného území, pokud ani v předchozím územním plánu nebyly tyto pozemky jako zastavitelné území vymezeny. To platí i přesto, že zastupitelstvo o zařazení těchto pozemků mezi pozemky zastavitelné na základě žádosti navrhovatele v roce 2018 uvažovalo, ale následně od tohoto záměru upustilo.
38. Výtky navrhovatele směřující vůči podjatosti osoby rozhodující v přezkumném řízení soud v řízení o návrhu na zrušení změny územního plánu nebyl oprávněn zkoumat. Ty by bylo možné směřovat toliko do řízení zabývajícího se přezkumem rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje č. j. KUZL 53322/2022.
39. Navrhovatel v závěru návrhu obecně poznamenal, že mohlo dojít k procesním chybám při pořizování změny územního plánu, jejichž přezkum ponechává na úvaze soudu. K tomu lze uvést, že podle § 101d odst. 1 s. ř. s. je soud vázán důvodem a rozsahem návrhu. Míra podrobnosti návrhových bodů předurčuje, jak detailně se soud argumentací navrhovatele bude zamítat. Je-li námitka vznesena pouze v obecné rovině, lze na ni očekávat pouze obecnou odpověď (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Soud proto uvádí, že v rámci přezkumu podaného návrhu z úřední povinnosti neshledal *prima facie* žádná procesní pochybení, která by mu bránila v přezkumu uplatněných návrhových bodů.
40. Uvádí-li navrhovatel, že po zrušení plochy VP v přezkumném řízení navrhuje zrušit plochu DS 210, která se v dané lokalitě obnovila z předchozí regulace, i zde je nutno odkázat na výše citovaný rozsudek č. j. 6 As 141/2019-64, podle něhož navrhovatelova práva nemohou být obnovením původní regulace v ploše dotčena. Námitka tak není důvodná.
41. Námitku nezákonnosti změny č. 1B spatřuje navrhovatel v neexistenci dopravního napojení plochy BI 1008, v nesprávném vymezení zastavěného území a v nezákonnosti, resp. nepřiměřenosti zásahu do práv v důsledku vymezení plochy TV 56.

K dopravnímu napojení plochy BI 1008

42. Ze správního spisu je zřejmé, že dopravní napojení plochy BI 1008 bylo původně ve změně č. 1B řešeno skrze plochu PV (plochy veřejných prostranství s převahou zpevněných ploch) na pozemcích p. č. XM, XA, XB a XC. Tato regulace však byla rozhodnutím č. j. KUZL 53322/2022 v rámci přezkumného řízení zrušena s tím, že podle

§ 55 odst. 3 stavebního zákona se ohledně těchto pozemků obnovilo předchozí využití pozemků obsažené v územním plánu, tj. plocha dopravní infrastruktury DS 210. V původním územním plánu byly zmíněné pozemky koncipovány jako příjezdová komunikace k návrhové ploše BI 55, přičemž přípustným využitím byla technická infrastruktura, odstavné a parkovací plochy, ochranná a izolační zeleň (§. 10 a 29 původního územního plánu).

43. Soud akceptuje argumentaci odpůrce, že v současnosti nelze tvrdit, že by plocha BI 1008 neměla žádné dopravní napojení. Přestože regulace VP byla v přezkumném řízení na pozemcích zrušena, je nutno vycházet z toho, že plocha BI 1008 může být dopravně napojena přes plochu DS 210, která počítá s umístěním dopravní infrastruktury. Byla sice původním územním plánem určena pro napojení plochy BI 55, ale byla vymezena tak, že končí až na hranici této plochy a žádný další pozemek se mezi ní a plánovanou plochou BI 1008 nenachází. Fyzicky tedy nic nebrání tomu, aby posloužila i jako přístup k ploše BI 1008. Tato plocha přitom již v původním územním plánu byla zahrnuta mezi veřejně prospěšné stavby, u nichž lze práva k pozemkům a stavbám podle § 35b odst. 2 písm. b) stavebního zákona vyvlastnit. V současnosti je sice ulice K L. využívána pouze na základě soukromoprávní dohody vlastníků přilehlých nemovitostí s obcí a končí před navrhovatelskými pozemky p. č. XA, XB a XC (jak vyplývá ze smlouvy o užívání pozemků), nicméně regulace připouští, aby do budoucna byla vlastnická práva k pozemkům navrhovatele v dané ploše vyvlastněna a aby komunikace do budoucna sloužila jako veřejně přístupná komunikace spojující nově zvažovanou plochu BI 1008 s dosavadní zástavbou. Nelze tak přisvědčit navrhovateli, že by v současnosti plocha BI 1008 nemohla být dopravně napojena.
44. Další námitky vztahující se k ploše BI 1008 spadají do okruhu přiměřenosti přijaté regulace.
45. Ze správního spisu vyplývá, že vznik zastavitelné plochy BI 1008 o výměře 2,07 ha byl označen jako změna L40, v jejímž důsledku se část stabilizovaných ploch Z, BI a zastavitelné plochy TV 56 změnila na zastavitelnou plochu BI 1008. Dále z odůvodnění změny č. 1B vyplývá, že „[s]náhou je na základě prověření v podrobnějších územně plánovacích podkladech (...) stanovit podmínky pro veřejnou infrastrukturu, parcelaci, strukturu a charakter zástavby. Předpokladem je vytvoření či prodloužení nových ulic vč. technické infrastruktury tak, aby bylo zajištěno i zaokružování dopravy. Předpokládá se oboustranná ulicová zástavba, charakter zástavby bude volnější a měl by odpovídat městskému charakteru (menší stavební pozemky, pravidelná parcelace atd.)“ (viz str. 32 odůvodnění).
46. Z výše uvedeného vyplývá, že zastavitelná plocha BI 1008 je podmíněna zpracováním územní studie. Podle § 30 odst. 2 stavebního zákona *územní studie navrhuje, prověřuje a posuzuje možná řešení vybraných problémů, případně úprav nebo rozvoj některých funkčních systémů v území, například veřejné infrastruktury, územního systému ekologické stability, které by mohly významně ovlivňovat nebo podmiňovat využití a uspořádání území nebo jejich vybraných částí.* V nynějším případě má územní studie za cíl prověřit a posoudit vhodnost dopravního napojení zastavitelné plochy. Závěrem územní studie může být i výsledek, že napojení nové lokality BI 1008 není možné vyřešit, což by následně muselo vést k vypuštění dané lokality při další změně územního plánu.
47. Stejně je rovněž skutečnost, že situace navrhovatele se nynější změnou územního plánu nijak nezhoršila. Již v územním plánu z roku 2013 se počítalo s tím, že dopravní

infrastruktura povede i po navrhovatelových pozemcích p. č. XA, XB a XC, nikoliv jen po obecním pozemku p. č. XM (původně pozemku p. č. XR), na kterém komunikace končí v současnosti (viz např. situační výkres tvořícího přílohu smlouvy o užívání pozemků z 25. 7. 2016, jíž byl proveden důkaz při jednání soudu nebo snímek z mapy.cz na č. l. 259). Pokud navrhovatel s možným protažením komunikace k další zástavbě nesouhlasil, měl si již v průběhu pořizování původního územního plánu z roku 2013 střežit svá práva a brojit proti vymezení veřejně prospěšné stavby DS 210 i na jeho pozemku p. č. XA (před jeho rozdělením na pozemky p. č. XA, XB a XC). To platí tím spíše, pokud odpůrce od počátku plánoval pouze vybudování slepé ulice v dané lokalitě. Soud do jisté míry chápe rozhořčení navrhovatele způsobené tím, že původní dohoda o omezeném využití komunikace pouze pro vlastníky nemovitostí v původní lokalitě BI 55 není změnou územního plánu respektována a je zvažován další rozvoj lokality. Tyto mimoprávní okolnosti však nemají pro zákonnost nyní posuzované změny územního plánu relevanci. Schvalování územně plánovací dokumentace patří nejen do samostatné působnosti obce, ale zároveň představuje nedílnou součást ústavně garantovaného práva na samosprávu (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11). Jedná se o otázku politickou, jejíž náhled se s nástupem jiné politické reprezentace může měnit. I pokud by původní dohoda odpůrce s vlastníky v lokalitě byla taková, jak tvrdí navrhovatel, nelze spoléhat na to, že tatáž politická vůle přetrvává i do budoucna a bude respektována i po změně politické reprezentace. Stávající územní plán ani po změně č. 1B nebrání dalšímu rozvoji zastavitelného území obce východně od navrhovatelových pozemků se zajištěním přístupu k lokalitě BI 1008 z ulice K L. a dále přes navrhovatelovy pozemky p. č. XA, XB a XC. Snaha navrhovatele zabránit takovému rozvoji obce skrze argumentaci o nedostatečném dopravním napojení plochy BI 1008 tak nemůže být úspěšná. Soud nicméně poznamenává, že realizaci výstavby v ploše BI 1008 by musel předcházet vyhovující závěr územní studie, zřízení veřejně přístupné komunikace v ploše DS 210 (dosud je komunikace užívána pouze pro účely soukromých osob – viz smlouva o užívání pozemků) a vyvlastnění navrhovatelových pozemků p. č. XA, XB a XC. V řízení o vyvlastnění však bude nutné zohlednit aktuální stav, tj. vydané společné povolení na stavbu rodinného domu č. 32/2020. Co se týče plotu vybudovaného při hranicích pozemků p. č. XC a XK, ten byl podle tvrzení navrhovatele vybudován v roce 2000, tj. již v době účinnosti původního územního plánu, kdy byly pozemek p. č. XC (resp. před rozdělením p. č. XA) umístěn v ploše označené jako veřejně prospěšná stavba s možností vyvlastnění. To neznamená, že by byl kvůli tomu nelegální. Navrhovatel jej však musel budovat s vědomím, že plot bude součástí pozemku, který je možno v budoucnu pro dopravní účely vyvlastnit. Pokud by k vyvlastnění došlo, byla by tím vyřešena i existence plotu – jednoduše by společně s pozemkem přešel do vlastnictví vyvlastňovatele.

48. Pro posouzení přiměřenosti zásahu do práv navrhovatele v souvislosti s touto plochou je důležitý fakt, že navrhovatelovy námitky byly podány opožděně. Soud souhlasí s odpůrcem, že při posuzování přiměřenosti zásahu do práv navrhovatele je důležité, zda byly včas uplatněny námitky v průběhu pořizování územního plánu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2020, č. j. 6 As 270/2019-38, *město Mnichovice*, totiž vyplývá, že správní soud se nemá věcně zabývat námitkami směřujícími do proporcionality přijatého řešení, pokud navrhovatel zůstal v procesu přijímání opatření obecné povahy pasivní. Úkolem soudu totiž není poměřovat důležité veřejné zájmy s dotčenými právy jednotlivců v první linii. Má místo pouze tehdy, vyčerpali-li navrhovatel řádné opravné prostředky uvnitř veřejné správy (§ 5 s. ř. s.). Touto optikou je nutné

námítky navrhovatele týkající se nepřiměřenosti vymezení plochy BI 1008 odmítnout z důvodu, že proti regulaci navrhovatel nepodal včasné námítky. Pro úplnost lze doplnit, že přestože byly námítky podány opožděně, odpůrce se jimi na str. 80 a násl. odůvodnění zabýval a s ohledem na nutnost vypracování územní studie k lokalitě BI 1008 je shledal nedůvodné. S tím se soud ztotožnil. Námítky ohledně zvýšené prašnosti a nárůstu dopravy související s možnou výstavbou v lokalitě BI 1008 v průběhu procesu pořizování změny územního plánu uplatněny nebyly, proto k této argumentaci nemohlo být přihlíženo při posuzování proporcionality zásahu do práv navrhovatele v souvislosti s plochou BI 1008.

49. S navrhovatelem lze souhlasit v tom, že tvrzení odpůrce o nelegálnosti plotu ohraňujícího jeho pozemky nebylo podpořeno žádnými důkazy. Soud k tomu doplňuje, že zákonnost oplocení je na posouzení stavebního úřadu, nikoliv odpůrce. Z fotografií lokality, jimiž byl proveden důkaz při jednání, ale rovněž z fotografií založených ve správním spise, nicméně plyne, že se v lokalitě nachází plot vystavěný mezi pozemky p. č. XB a p. č. XQ a mezi pozemky p. č. XC a p. č. XK. Rovněž společné povolení č. 32/2020 počítalo s výstavbou plotu při hranicích pozemků p. č. XE a XG. Změna územního plánu navrhovatelé nebrání v tom, aby nadále plot na hranici svého pozemku měl a užíval ho. Samozřejmě to platí pouze do doby, než dojde k případnému vyvlastnění navrhovatelových pozemků p. č. XA, XB a XC. To je ale běžný stav související s plánováním veřejně prospěšné stavby (např. dálnice) v místě, kde se prozatím nacházejí soukromé pozemky a stavby – do doby realizace veřejně prospěšné stavby se nic nemění. Samotná existence stávajících staveb ovšem nevylučuje vymezení budoucí veřejně prospěšné stavby v daném místě. K nerespektování limitů využití území (a k porušení § 26 stavebního zákona) tak nedošlo.

50. Námítka není důvodná.

K vymezení zastavěného území

51. Soud nepřisvědčil odpůrci v tom, že námítka nesprávného vymezení zastavěného území byla vznesena poprvé až v replice. Jak navrhovatel správně uváděl při jednání, tato námítka byla obsažena již v bodě 5 původního návrhu. Dále se proti způsobu vymezení zastavěného území navrhovatel vyjadřoval rovněž v bodě 24 návrhu. Ostatně odpůrce na danou námítku ve vyjádření k návrhu rovněž reagoval. Přestože se předmětná námítka nijak nepromítla do požadovaného petitu, jedná se o včas uplatněný návrhový bod, jímž soud byl povinen se zabývat.
52. Ohledně způsobu vymezení zastavěného území, soud souhlasí s argumentací odpůrce, že aktualizace zastavěného území ve změně č. 1B územního plánu byla provedena v souladu se zákonem.
53. Podle § 58 odst. 2 stavebního zákona se do zastavěného území zahrnují pozemky v intravilánu, s výjimkou vinic, chmelnic, pozemků zemědělské půdy určených pro zajišťování speciální zemědělské výroby (zahradnictví) nebo pozemků přiléhajících k hranici intravilánu navrácených do orné půdy nebo do lesních pozemků, a dále pozemky vně intravilánu, a to a) zastavěné stavební pozemky, b) stavební proluky, c) pozemní komunikace nebo jejich části, ze kterých jsou vjezdy na ostatní pozemky zastavěného území, d) ostatní veřejná prostranství, e) další pozemky, které jsou obklopeny ostatními pozemky zastavěného území, s výjimkou pozemků vinic, chmelnic a zahradnictví. Účelem stanovení průběhu hranice zastavěného území je vytvořit předpoklady pro soustředování nové výstavby zejména do zastavěného

území, jeho hospodárné využívání a pro zvýšení ochrany okolní krajiny. Vymezení zastavěného území je tak nástrojem, který slouží k ochraně nezastavěného území před jeho neodůvodněnou a dostatečně neprověřenou přeměnou na území zastavěné, resp. k hospodárnému využívání zastavěného území a k ochraně nezastavitelných pozemků uvnitř zastavěného území (viz metodický pokyn Ministerstva pro místní rozvoj "Vymezení zastavěného území" ze září 2013 publikovaný na stránkách www.mmr.cz).

54. Z výše citovaného § 58 odst. 2 písm. c) stavebního zákona vyplývá, že do zastavěného území se zařazují pozemní komunikace nebo jejich části, ze kterých jsou vjezdy na ostatní pozemky zastavěného území. Tyto podmínky plocha DS 210 splňuje. Přestože pozemky navrhovatele p. č. XA, XB a XC nejsou součástí pozemní komunikace, podle přílohy č. 7 bodu I odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 500/2006 Sb. se plochy s rozdílným způsobem využití stanoví s ohledem na převažující účel využití. Převažující účel využití plochy DS 210 lze nepochybně podřadit pod § 58 odst. 2 písm. c) stavebního zákona. Správnost vymezení zastavěného území na pozemcích navrhovatele potvrzuje rovněž fakt, že v současnosti je z pozemku p. č. XA na základě společného povolení č. 32/2020 budován sjezd k rodinnému domu. Přestože tato skutečnost nemohla být zohledněna ke dni aktualizace zastavěného území, neboť k ní došlo ještě před vydáním společného povolení, je zřejmé, že se navrhovatelovy pozemky nachází mezi dvěma zastavěnými pozemky (p. č. XG a XQ) a pozemní komunikací na pozemku p. č. XM a oprávněně tak náleží do zastavěného území. V této souvislosti není zanedbatelné, že celková výměra navrhovatelových pozemků činí pouze 139 m², přičemž podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se plochy v územním plánu vymezují o ploše větší než 2000 m² s tím, že stěžejní pro určení charakteru plochy je její převažující účel využití. Odpůrce tak podle soudu nepochybil, pokud zastavěné území vymezil i na navrhovatelových pozemcích p. č. XA, XB a XC.

55. Námitka není důvodná.

K ploše TV 56

56. Závěrem brojí navrhovatel proti zákonnosti, resp. přiměřenosti vymezení plochy TV 56.

57. Ze správního spisu plyne, že již původní územní plán počítal s vymezením plochy TV 56 jako plochy pro vedení kanalizační sítě – protierozního příkopu (s. 39 odůvodnění původního územního plánu). Změnou územního plánu č. 1B došlo k úpravě trasy vedení plochy protierozního příkopu na hranici zastavěného a zastavitelného území. Z odůvodnění změny konkrétně vyplývá, že plocha TV 56 o velikosti 0,29 ha spadá do plochy technické infrastruktury – vodní hospodářství (s. 7 a 34 odůvodnění). Počítá se s tím, že nová zařízení a stavby technické infrastruktury se budou umísťovat při dodržení platných právních předpisů v rámci návrhových ploch pro výstavbu (zastavitelných ploch) a ve stávajících plochách zastavěného území. Pro odvedení dešťových vod se uvažuje s výstavbou odvodňovacích příkopů při hraně zastavěného a zastavitelného území měst (s. 13 odůvodnění).

58. Textová část změny č. 1B k ploše TV 56 konkrétně uvádí, že se jedná o plochu, která je navržena pro vymezení koridoru záchytného příkopu, který navazuje na kanalizační síť v obci (str. 20 odůvodnění). K tomu pak je na straně 46 doplněno, že pro odvedení dešťových vod se uvažuje s výstavbou protierozních příkopů při hraně zastavěného a zastavitelného území města. Vysvětlení navrhovaných protierozních opatření je pak obsaženo na str. 62 až 63 odůvodnění.

59. Navrhovatel proti záměru plochy TV 56 podal opožděné námitky. Ty přesto odpůrce vypořádal na str. 80 odůvodnění. Odpůrce konstatoval, že prostor pro technickou infrastrukturu vodní hospodářství (vymezení koridoru záchytného příkopu, který dále navazuje na kanalizační síť v obci) byl vymezen již v platném územním plánu Slavičín, který nabyl účinnosti dne 27. 12. 2013. Ve změně č. 1B bylo reagováno na skutečnost, že do zastavitelného území obce byla přidána lokalita BI 1008, nad kterou je tento příkop protažen, přičemž předmětná lokalita je podmíněna zpracováním územní studie.
60. Soud neshledal, že by vymezení plochy TV 56 bylo učiněno v rozporu se zákonem. Z odůvodnění změny je zřejmé, že trasa protierozního příkopu je vedena na hranici zastavěného a zastavitelného území. Nezasahuje tak nijak do pozemků navrhovatele p. č. XE a XG. Navíc v tomto rozsahu je trasa TV 56 shodná jako v předchozím územním plánu, proto výtky navrhovatele vůči ploše TV 56 u hranice jeho pozemků p. č. XE a XG měly směřovat již vůči původnímu územnímu plánu (vymezení předmětné plochy ve změně územního plánu zůstalo stejné, tudíž nijak nově nezasahuje do práv navrhovatele; viz výše zmíněný rozsudek č. j. 6 As 141/2019-64).
61. Co se týče přiměřenosti zásahu do práv navrhovatele vedením plochy TV 56 přes jeho pozemek p. č. XP, zde je důležité, zda byly včas uplatněny námitky v průběhu pořizování územního plánu (viz výše citovaný rozsudek č. j. 6 As 270/2019-38). Vzhledem k tomu, že navrhovatelovy námitky byly podány opožděně, je nutno námitku nepřiměřenosti regulace odmítnout. Přesto však odpůrce tyto námitky na str. 83 odůvodnění vypořádal a měl za to, že protažení trasy příkopu v důsledku umístění zastavitelné plochy BI 1008 nezasahuje do práv navrhovatele nepřiměřeně. I pokud by námitky byly podány včas, je soud přesvědčen, že by s ohledem na minimální dotčení navrhovatelova pozemku p. č. XP, nemohl být navrhovatel se svojí argumentací úspěšný. Lze nicméně doplnit, že vhodným řešením mohlo být podmínění rovněž plochy TV 56 územní studií, jak odpůrce učinil u plochy BI 1008. Trasa příkopu je odvozena od hranice zastavitelného území, která by měla být územní studií teprve prověřována. Řešení zvolené odpůrcem tak teoreticky může u navrhovatele vzbuzovat obavy z vybudování protierozního příkopu dříve, než bude přípustnost zástavby v ploše BI 1008 územní studií prověřena. Tato skutečnost však podle soudu sama o sobě nezpůsobuje nezákonnost přijaté regulace. Vlastníci pozemků nacházejících se v ploše TV 56 budou mít zachovánu ochranu ve vyvlastňovacím řízení. Nezbytnost vyvlastnění totiž nemůže být dovozena do doby, než bude potvrzena možnost realizace zástavby územní studií v ploše BI 1008.
62. Námitka není důvodná.

VII. Závěr a náklady řízení

63. Vzhledem k tomu, že napadené opatření obecné povahy v soudním přezkumu obstálo, soud podle § 101d odst. 2 s. ř. s., věta druhá, návrh zamítl.
64. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatel v řízení úspěšný nebyl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit náhradu nákladů řízení vzniklých odpůrci (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, bod 29). Soud přiznal odpůrci náhradu nákladů řízení

podle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a), c), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. za čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava věci, vyjádření k návrhu, účast na jednání přesahujícího dvě hodiny – dva úkony) 4×3100 Kč a náhradu hotových výdajů s těmito úkony spojenými 4×300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky); celkem tedy 13 600 Kč. Dále soud přiznal zástupci odpůrce náhradu za promeškaný čas v souvislosti s cestou zástupce odpůrce k jednání soudu (Valašské Klobouky – Brno a zpět) dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu za každou započatou půlhodinu ve výši 8×100 Kč a náhradu cestovních výdajů vozidlem RZ X (technický průkaz doložen) ve výši 2062 Kč. Jelikož zástupce odpůrce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvýšil soud přiznanou odměnu o 3457 Kč odpovídající této dani (§ 57 odst. 2 s. ř. s.; věta za středníkem). Celkem tedy zástupci odpůrce náleží náhrada nákladů řízení ve výši 19 919 Kč. Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrci náhradu nákladů v přiměřené lhůtě stanovené ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. ledna 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu